

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2017. évi február hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2016. évi február hó 23. napján kihirdetett 2.Bf.659/2014/13. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekményeket

3 rb. csalás büntettének /Btk.373.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés bc./ pontja, /4/ bekezdés b./ pontja/, melyből 2 rb. társtettesként elkövetett,

43 rb. csalás büntettének /Btk.373.§./1/, /2/ bekezdés bc,pont, /3/ bekezdés b./pont/ melyből 35 rb. társtettesként elkövetett,

37 rb. csalás vétségének /Btk.373.§./1/, /2/ bekezdés bc./pont/, melyből 26 rb. társtettesként elkövetett, és 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt,

2 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségének /Btk.345.§./

m i n ő s í t i.

Ezért halmazati büntetésül 4 /négy/ évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 /öt/ évi közügyektől eltiltásra **í t é l i.**

A személyazonosító okmányának száma: ..., anyja neve helyesen ..., tartózkodási helye: ...

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 25.000.- /Huszonötezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Pápai Járásbíróság a 11.B.307/2013/38. szám alatti ítéletével **I.r.vádlottat** bűnösnek mondta ki 3 rb. részben társtettesként elkövetett csalás büntettében a Btk.373.§./1/-/2/ bekezdés bc, és /4/ bekezdés b./pontja szerint minősülően, 43 rb. részben társtettesként elkövetett csalás büntettében a Btk.373.§./1/,/2/ bekezdés bc, és /3/ bekezdés b./ pontja szerint minősülően, valamint 37. rb. részben társtettesként elkövetett csalás vétségében, melyből egy cselekmény kísérlet, a Btk.373.§./1/, /2/ bekezdés b./ és bc./ alpontja szerint minősülően.

Ezért halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottal szemben 1.748.400.- Ft vagyonekbeosztást rendelt el.

A bűnjelek egy részét elkobozta, rendelkezett a polgári jogi igényről, eljárási illeték fizetéséről, a további bűnjelek sorsáról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a 2. és 80. tényállási pontokban írt cselekmények vádja alóli felmentés, egyebekben enyhítés érdekében.

A Veszprémi Törvényszék a 2.Bf.659/2014/13. szám alatti ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta annyiban, hogy a vádlott terhére megállapított 3 rb. csalás büntetéből /Btk.373.§./1/,/2/ bekezdés bc, /4/ bekezdés b./pont/ 2 rb. társtettesként elkövetett, a terhére megállapított további csalás büntette /Btk.373.§./1/,/2/ bekezdés bc, /3/ bekezdés b./pont/ 42 rb., melyből 25 rb. cselekmény társtettesként elkövetett, a csalás vétsége /Btk.373.§./1/,/2/ bekezdés bc,pont/ 38 rb., melyből 22 rb. társtettesként elkövetett, és 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt.

A törvényszék a vádlottat bűnösnek mondta ki további, a Btk.345.§.-a szerinti 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében is, mint közvetett tettest.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 4 évre enyhítette, a vagyoneklobzás összegét 1.695.000.- Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett további polgárjogi igények és eljárási illeték megfizetéséről. Hat magánfél esetében a megállapított kártérítési összegeket meghaladó polgárjogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kimondta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.XIII.35293/2010/51. számú ítéletével jogerősen kiszabott 1 évi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamával meghosszabbodik.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A további 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében történő bűnösség kimondása miatt a Be. 386.§ /1/ bekezdés b/ pontja szerint megnyílt a másodfellebbezés lehetősége.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a 2. és a 80. tényállási pontokban írt cselekmények kapcsán felmentésért, egyebekben a büntetés enyhítése érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság relatív hatályú eljárási szabálysértést vétett azzal, hogy a Be. 132.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint nem végezte el a vádlottal szemben alkalmazott előzetes letartóztatás felülvizsgálatát. Ezen túlmenően a bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul betartották. A fellebbviteli főügyészség a másodfokú bíróság által kiegészített és pontosított irányadó tényállás további korrekcióját találta szükségesnek a vádlott korábbi elítélései közül a 2. pont alatt írt ítélet jogerőre emelkedésének évét illetően, valamint 12 tényállási pontot érintően részben a bizonyítékértékelésre tartozó megállapítások mellőzése, részben - a további pontok esetében - a társas elkövetéssel történő tényállás kiegészítésre nézve. Ez utóbbi tevékenységből adódóan indítványt tett a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a rendbeliség, ezen belül a társtettesként elkövetett cselekmények számát illetően is a Btk. 373.§ /1/ , /2/ bekezdés bc/ pontja és a /3/ bekezdés b/ pontja, valamint a Btk. 373.§ /1/ és /2/ bekezdés bc/ pontja szerint minősülő csalási cselekmények vonatkozásában akként, hogy az előbbi minősülésű cselekmények száma 43 rb, melyből 34 rb

társtettesként elkövetett, míg az utóbbi cselekmények száma 37 rb, melyből 26 rb társtettesként elkövetett.

Az enyhítést célzó védelmi fellebbezésekkel kapcsolatosan annak az álláspontjának adott hangot, hogy a törvényszék helyesen mutatott rá a vádlott megrendült egészségi állapotára, az időmúlásra, mint a vádlott javára szóló enyhítő körülményekre, azonban a nagyszámú és nyomatékú súlyosító körülményekre figyelemmel a büntetés további enyhítése nem indokolt. Megjelölve, hogy a sértettek mely tényállási pontokhoz kapcsolódóan nem jelentettek be polgárjogi igényt, ehhez képest kérte megállapítani a vagyoneklobzás összegét is. Egyebekben a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú nyilvános ülésen **I.r. vádlott** védője a részfelmentést célzó fellebbezését megváltoztatva, azt az ítéletek hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn. Hivatkozott e körben arra, hogy a vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a 80. tényállási pontban írt bűncselekmények elkövetését. Védekezését támasztja alá az a körülmény is, hogy ezen bűncselekmények az elkövetés időpontját, a elkövetés módszerét tekintve nem illeszthetők a további bűncselekményekhez, melyeknek elkövetési ideje 2011. évre esik, míg a 80. tényállási pontban írt cselekmény 2012. júliusában történt. A vádlott a 80.ponttal kapcsolatosan előadott védekezésében azt is határozottan állította, hogy a bűncselekményeket azért sem valósíthatta meg, mert nem tartózkodott a megjelölt helyszínen. A cellainformációkhoz hozzáférés érdekében be kellett volna szerezni a vádlott által használt mobiltelefont, így igazolható vagy cáfolható lett volna a fenti vádlotti előadás. A sértettektől megszerzett telefonszámhoz köthető személyt, akivel a bűncselekménnyel összefüggésben tartották a kapcsolatot, a nyomozóhatóság szintén nem kutatta fel, nem hallgatta ki. Ugyancsak fontos hiányossága a bizonyításnak, hogy nem került feloldásra a vádlott és a sértettek vallomásaiban észlelhető ellentmondás a vádlott szemüveg viselését illetően sem. Mindezek a körülmények számos aggályt vetnek fel a 80. tényállási pontban írt tényállás megalapozottságát illetően, így további bizonyítás felvételét teszik szükségessé, amelyre a harmadfokú eljárásban nem kerülhet sor, a bíróság a megismételt eljárás keretében lesz olyan helyzetben, hogy valamennyi védelmi felvetést alapos vizsgálat során tisztázhassa. A védő a vádlott által elismert egyéb cselekmények kapcsán a bűnösségre vont következtetést, az alkalmazott jogszabályt, és a cselekmények minősítését nem vitatta. Az enyhítést célzó másodlagos kérelem körében hivatkozott arra, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetését alapvetően beismerte, megbánta, egy cselekmény kísérleti szakban maradt. **1. sértettnek** a vádlott az okoztkárból megtérített 25.000 Ft-ot. A bűncselekmények elkövetése óta jelentős időmúlás következett be, a vádlott gerincbetegségben, pánikbetegségben szenved, 87 éves eltartásra szoruló édesanyjáról gondoskodik, rendezett élettársi kapcsolatban él, rendszeres munkaviszonnyal rendelkezik, emellett önkéntes munkát is végez az **X. Önkormányzat**nál. Szándékában áll a sértettek kárának megtérítése. A védő álláspontja szerint mindezek a kedvező körülmények lehetővé teszik a büntetés enyhítését és a Btk. 38.§ /3/ bekezdése szerinti un. feles kedvezményben való részesítését, amelynek következtében már nem kellene kiszakadnia a pozitív irányba mutató élethelyzetéből.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta utalva egyben arra is, hogy a védelem a 2. és a 80.pontban írt cselekmények kapcsán a mérlegelést támadta.

A harmadfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlott csatlakozott védőjéhez továbbra is fenntartva, hogy a 2. és 80. tényállási pontokban írt cselekményeket nem követte el.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 387.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint a fellebbezéssel támadott másodfokú határozatot és az első- illetve másodfokú bíróság eljárását felülbírált

függetlenül attól, hogy ki és miért jelentett be fellebbezést. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség által is hivatkozott, az előzetes letartóztatásnak a Be. 132.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerinti felülvizsgálata elmaradt. Ez azonban nem volt lényeges kihatással a bíróság eljárására, meghozott döntésére. Egyéb olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely a harmadfokú felülbírált akadályát képezhette volna, az ítéletábra nem észlelt. A másodfokú bíróság a felülbírálat során helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság teljeskörű bizonyítást folytatott le, valamennyi bizonyítékot szabályosan emelte be a bizonyítéki körbe, ezért abból egyetlen bizonyítékot sem kellett kizárni.

Nem tévedett akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a járásbíróság ítéletének tényállása több ponton kiegészítendő, pontosítandó a rendelkezésre álló iratok alapján. A vádlott a 2. és a 80. tényállásban írt cselekmények kivételével a további cselekményeket lényegében beismerte, minden részletet érintően azonban nem avatta be a hatóságot, így az egyes tényállások esetében nem tért ki a társas elkövetési módra, nyilatkozatai nem voltak mindenben következetesek. A sértettek és egyéb tanúk vallomásai alapján a tényállások ezzel együtt is összerakhatók, a történések rekonstruálhatóak voltak. A tanúkat az eljárás során többször is kihallgatta a hatóság, közreműködésükkel felismertetésre bemutatást is lefolytatott. Nem tévedtek ekként a bíróságok, amikor úgy ítélték meg, hogy ezekre a határozott, következetes vallomásokra tényállás alapítható. A harmadfokú bíróság is alaposan megvizsgálta a vádlott által vitatott 2. és 80. tényállási pontok megalapozottságát. Maga is úgy találta ennek eredményeként valóban nem lehet elfogadni a vádlott által felhozott érveket. A védelem által hivatkozott bizonyításra nincs szükség, a tényállás e két ponton is teljes mértékig megalapozott, annak megállapításához a rendelkezésre álló bizonyítékok megnyugtatóan elégségesek. A védelmi felvetéseknek megfelelő további bizonyítás legfeljebb tovább erősíthette volna a nyomozati munkát, a tényállást, azonban többre, másra az így beszerzett bizonyítékok sem engednének következtetni. A megalapozott tényállás mellett nem látott tehát lehetőséget az ítéletábra sem az ítélet hatályon kívül helyezésére. A vádlott felmentésére a tényállás 2. és 80.pontjában írt cselekmények kapcsán pedig csak törvénysértően, a felülmérlegelés tilalmának megszegésével kerülhetett volna sor a harmadfokú eljárásban is.

A törvényszéknek a cselekmények minősítésére, rendbeliségére, ezen belül a társas elkövetésre vonatkozó rendelkezése, a Btk. 373.§ /1/, /2/ bekezdés bc/ és /3/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő csalási cselekményeknek az elsőfokú bíróságtól eltérő 42. rb-ként, míg a Btk. 373.§ /1/, /2/ bekezdés bc/ pontja szerint minősülő csalási cselekmények 38.rb-ként értékelése nem pontosan követhető nyomon a másodfokú határozatban. Az eltérés okáról a törvényszék nem adott számot, mint ahogy a társtettesként elkövetett cselekmények számát illetően is részben téves, részben ugyancsak nehezen követhető megállapítások találhatók az ítéletben. A rendelkezésre álló iratok alapján leginkább az a következtetés vonható le, hogy különösebb vizsgálat nélkül a törvényszék elfogadta a főügyészségnek az átiratban foglalt ezzel egyező indítványát, vagyis a 77. tényállási pontban írt cselekmény minősítésénél figyelmen kívül hagyta azt az ítéleti megállapítást, hogy a vádlott a sértetteknek 50.000 Ft-ot meghaladó, de 60.000 Ft meg nem haladó összegű kárt okozott, így a cselekmény kisebb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetnének minősül. A törvényszék az általa pontosított tényállásnak megfelelően érdemben bírált el további polgárjogi igényeket, melyből adódóan a vagyonekbevonás összege is változott, hiszen a kártérítési igények megítélése mellett ugyanezen összegekre nézve a kétszeres elvonás tilalma miatt vagyonekbevonásnak nincs helye. Számos tényállás esetében a rendelkezésre álló sértett-tanúvallomások alapján az okozott kárt a tól-ig határok közt a másodfokú bíróságnak mérlegeléssel kellett megállapítania. Erre is figyelemmel összességében megállapítható, hogy a törvényszék a járásbíróságnál alacsonyabb összegben határozta meg a vagyonekbevonás összegét.

A másodfokú bíróság által kiegészített, pontosított és határozatának alapjául szolgáló ítéleti tényállás a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a Be.388.§./2/ bekezdése alapján

annyiban egészítendő ki, illetve helyesbítendő, hogy a vádlott 2. pontban írt ítélete jogerőre emelkedésének napja helyesen 2012. január 20. napja.

A tényállás 6. pontját annyiban pontosítja az ítéletábra **2. sértett** tanúvallomása /nyom. iratok 493-495. oldal/ alapján, hogy a sértett bútorboltjába a vádlott ment be és kínált eladásra gázolajat,

1. tanú tanúvallomása /nyom. iratok 501. oldal/ alapján azzal, hogy ezen üzlet lebonyolításakor a vádlottnak és társának adta át az **2. sértett** által megvásárolt gázolaj vételárát, 70.000.- Ft-ot.

A tényállás 16. és 19. pontjából mellőzi a harmadfokú bíróság az „aki feltehetőleg az élettársa volt” részt, tekintve, hogy az nem konkrét ténymegállapítás.

A tényállás 20. pontjából az ítéletábra ugyancsak mellőzte „a sértett a büntetőeljárás során fényképtábláról felismerte a vádlottat, úgy nyilatkozott, amikor a vádlottal találkozott, akkor rajta nem volt szemüveg” szövegrészt, mivel az az indokolás részét képezi.

A tényállás 26. pontjából szintén mellőzendő „a sértett a nyomozás során fényképről felismerte a vádlottat annak ellenére, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor nem viselt szemüveget” szövegrész, mivel ez is az indokolás részét képezi.

A tényállás 45. pontját kiegészíti az ítéletábra **2. tanú** tanúvallomása /nyom. iratok 1703. oldal/ alapján akként, hogy a sértett az 50.000.- Ft-ot a vádlottnak és társának adta át.

A tényállás 46. pontja **3. tanú** tanúvallomása alapján /nyom. iratok 1754-1755. oldal/ ugyancsak kiegészítendő azzal, hogy a cselekmény során a vádlottal együtt volt az eljárás során ismeretlenül maradt társa, aki a vádlott vételi ajánlatát alátámasztotta és a hordók átpakolásában is segédkezett.

A tényállás 53. pontját **4. tanú** tanúvallomása alapján /nyom. iratok 1937. oldal/ azzal egészíti ki a harmadfokú bíróság, hogy a sértett a vádlottal és ismeretlen társával kötötte meg az üzletet, mindketten lötyögtették a sértett előtt megtévesztésül a kannákat.

A tényállás 55. pontját is ki kell egészíteni **5. tanú** tanúvallomása /nyom. iratok 1955. oldal/ szerint azzal, hogy a vásárlásnál jelen volt a vádlott ismeretlen társa is.

A tényállás 59. pontja ugyancsak kiegészítést igényel **6. tanú** tanúvallomása /nyom. iratok 2004-2005. oldal/ alapján akként, hogy a sértettet a vádlott és társa szólította meg gázolajat kínálva eladásra, a sértett a vádlottnak és társának 5 db. 60 literes műanyag kannát adott át, ezt követően, azt állítva, hogy azokban gázolaj van, a kannákat a vádlott és a társa adta vissza a sértettnek.

A tényállás 74. pontját **7. tanú** tanúvallomása alapján /nyom. iratok 2277. oldal/ az ítéletábra azzal egészíti ki, hogy a sértettnek a 2 db. 50 literes tartályt azt állítva, hogy azokban gázolaj van, a vádlott és társa adta át.

A tényállás 78. pontját **8. tanú** tanúvallomása alapján /nyom. iratok 2399-2400. oldal/ azzal egészíti ki a harmadfokú bíróság, hogy a vádlott és társa 260 Ft/liter áron kínálták a gázolajat a sértett részére, az ismeretlenül maradt társ a kannák és a pénz átadásakor is jelen volt.

Az ekként pontosított és kiegészített tényállásra alapította a Be. 388.§ értelmében az ítéletábra a határozatát megállapítva, hogy a bíróságok okszerűen vontak következtetést a vádlott bűnösségére valamennyi tényállási pontot illetően. A harmadfokon pontosított és kiegészített tényállási pontokban írt cselekményeket egyesével vizsgálva az ítéletábra a már korábban is kifejtetteknek megfelelően úgy foglalt állást, hogy az adott cselekmények elsőfokú bíróság által számított rendbelisége a helytálló. Ezen belül a járásbíróság azonban csak utalt a társtettesként elkövetett cselekmények számára, mint ahogy ezek mikénti alakulása a másodfokú bíróság határozatából sem követhető nyomon teljes egészében. A fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatos indítványa a Btk. 373.§ /1/, /2/ bekezdés bc/ és /3/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő cselekmények vonatkozásában is egy kivétellel helytálló. Ennek oka, hogy a fellebbviteli főügyészség a elmulasztotta megjelölni az átiratban a tényállás 36. pontját is, mely tartalmazza, hogy a vádlott és társa keresték meg a sértettet, akinek gázolajat kínáltak átadásra. A megtévesztő magatartást közösen kifejtve tehát ez a cselekmény is társtetteségben elkövetettként valósult meg. Nyilvánvaló elírás történt a fellebbviteli főügyészség átiratában a 3. oldal 5. bekezdésében is, amikor a pontosan megjelölt tényállási pontok

összegzésként a szabálysértési értékre elkövetett csalás vétségeként értékelt, társtettesként elkövetett csalási cselekmények számát 22 rb-ként jelölte meg. Az írárt 4. oldalán erre vonatkozóan az indítványban már helyesen 26 rb szerepel. Mindezek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 398.§-a alapján megváltoztatta és a csalási cselekményeket 3 rb., a Btk. 373.§ /1/, /2/ bekezdés bc/ pontja és a /4/ bekezdés b/ pontja szerinti nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (tényállás 2. és 80. pontja), melyből 2 rb., társtettesként elkövetett (tényállás 80. pont), 43. rb., a Btk. 373.§ /1/ és /2/ bekezdés bc/ pontja és a /3/ bekezdés b/ pontja szerinti kisebb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (tényállás 1., 5., 6., 7., 8., 10., 11. (kettő sértett!), 12., 13., 15., 16., 20., 26., 33., 35., 36., 42., 43., 46., 47., 49., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 62., 64., 67., 69., 70., 71., 73., 75., 77., 78. és 79. pontja), melyből 35 rb. társtettesként elkövetett (tényállás 1., 6., 7., 8., 10., 11. (kettő sértett), 12., 13., 15., 33., 35., 36., 42., 43., 46., 47., 51., 53., 54., 55., 56., 57., 59., 60., 64., 67., 69., 70., 71., 73., 75., 77., 78., 79.), 37 rb. a Btk. 373.§ /1/ és /2/ bekezdés bc/ pontja szerinti szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás vétségének (tényállás 3. (kettő sértett!), 4., 9., 13., 14., 17., 18., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 34., 37., 38., 39., 40., 41., 44., 45., 50., 61., 63., 65., 66., 68., 72., 74. és 76. pontja), melyből 26 rb. társtettesként elkövetett (tényállás 3. (kettő sértett!), 4., 13., 17., 18., 22., 24., 27., 30., 31., 32., 34., 37., 39., 40., 41., 44., 45., 50., 61., 63., 65., 66., 74. és 76. pontja), és 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt (tényállás 31. pontja), és 2 rb., a Btk. 345.§-a szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette. A 80. tényállásból megállapíthatóan **3. sértett** és **4. sértett** a hamis, részükre átadott, a **X.** Nyrt. neve alatt kiállított számlákat és a telephelyre szóló belépési engedélyt a gázolaj vételárának kifizetésével együtt, a vádlott és a sértettek közt létrejött adásvételi jogviszony igazolására kapták a vádlottól, így a hamis magánokirat felhasználása már azok átadásával létrejött, vagyis a bűncselekmény e stádiumában befejezetté vált. Ekként a vádlott elkövetői minősége szempontjából nem bír büntetőjogi relevanciával a hamis magánokiratoknak a tévedésben lévő sértettek általi további jóhiszemű felhasználására tett kísérlet. Ezért a hamis magánokirat felhasználásának vétségét a vádlott és társa nem, mint a Btk. 13.§ /2/ bekezdése szerinti követett tettes, hanem a bűncselekmény törvényi tényállását megvalósítva társtettesként követték el.

Az ítéltábla a másodfokú bíróság által a polgárjogi igények vonatkozásában elvégzett helytálló korrekciók mentén elvégezte a felülbírálatot a vagyonekbevonás összegére nézve is. A számításoknál tényállásonként összegezte a csalási cselekményekkel okozott kár összegét levonva ebből a megítélt polgárjogi igényeket. A tól-ig határok között a vádlottra legkedvezőbb adatokkal számítva a másodfokú bíróság által meghatározott vagyonekbevonás összegétől olyan lényegtelen eltérést észlelt, amely csak további bizonyítás eredményeként lett volna tisztázható, erre azonban a harmadfokú eljárásban nem kerülhetett sor.

A részbeni eltérő minősítés miatt a harmadfokú eljárásban új büntetés kiszabása vált indokolttá. Ugyanez mondható el a másodfokú határozat vonatkozásában is. Ez a hiba, amely abban nyilvánult meg, hogy a másodfokú bíróság az első fokon kiszabott büntetést "csupán" enyhítette, azonban azáltal, hogy a harmadfokú eljárásban is új büntetés kiszabása vált szükségessé, egyúttal orvoslódott. Az ítéltábla a büntetés kiszabása során a már értékelt bünteteskiszabási tényezőkön kívül figyelemmel volt a további időmúlásra is, azonban a már a személyi oldalon korábban is értékelt enyhítő körülményekhez képest további olyan újabb, a vádlott javára szóló körülményeket nem sikerült feltárni, amelyek a másodfokon alkalmazott büntetésnél enyhébb büntetés kiszabására lehetőséget adtak volna. A közel másfél évig tartó, többszörös halmazatot megvalósító, több millió forint kárt okozó, rendkívül gátlástalan cselekmények társadalomra veszélyessége nem elhanyagolható. A vádlott életvezetésében bekövetkezett pozitív változások mellett is törvénysértően enyhe lenne a büntetésnek a védelem által indítványozottak szerinti kiszabása.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra vádlottat halmazati büntetésül négy év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítéletábra észlelte, hogy az elsőfokú ítéletben elírás történt a vádlott anyja nevének rögzítéskor, ezért azt pontosította, valamint megjelölte a vádlott jelenlegi tartózkodási helyét is, egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 385.§-ára figyelemmel a Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2017. február 7.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2016. február hó 23. napján kelt 2.Bf.659/2014/13. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. február 7.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó